

॥ भाग्यसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रश्नः - ८/अनुवाकम् - ९)

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्र॑ हवामहे प्रा॒तर्मित्रा॑ वरुणा प्रा॒तर॒श्विना॑ ।
प्रा॒तर्भगं॑ पू॒षणं॑ ब्रह्म॑ण॒स्पतिं॑ प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम ॥ १ ॥

प्रा॒तर्जितं॑ भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता ।
आ॒र्द्धश्चि॒द्यं म॒न्य॑मानस्तु॒रश्चि॒द्राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑ ॥ २ ॥

भग॑ प्र॒णेत॑र्भग॒ सत्य॑राधो भगे॒मां धिय॑मुद॒वद॑द॒न्नः ।

भग॑प्र॒णो जन॑य गोभि॒रश्चै॒र्भग॑प्र॒नृभिर्नृ॑वन्तः स्याम ॥ ३ ॥

उ॒तेदानीं॑ भग॑वन्तः स्यामो॒त प्र॑पि॒त्व उ॒त मध्ये॑ अ॒ह्नाम् ।
उ॒तोदि॑ता मघ॒वन्त्सूर्य॑स्य व॒यं दे॒वानां॑ सु॒मतौ स्या॑म ॥ ४ ॥

भगं॑ ए॒व भग॑वा॒ अस्तु॑ दे॒वास्तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम ।
तं त्वा॑ भग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि॒ सनो॑ भग॒ पुर॑ ए॒ता भ॑वे॒ह ॥ ५ ॥

सम॑ध्व॒रायो॒षसो॑ऽनमन्त॒ दधि॑क्रावे॒व शुच॑ये प॒दाय॑ ।
अ॒र्वाची॑नं व॒सुवि॑दं भग॑न्नो रथ॑मि॒वाश्वा॑वा॒जिन॒ आव॑हन्तु ॥ ६ ॥

अश्वा॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासो॑ वी॒रव॑तीः स॒दमु॑च्छन्तु भ॒द्राः।
 घृ॒तं दु॒हा॑ना वि॒श्वतः॑ प्रपी॑ना यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥५॥
 यो मा॑ऽग्ने भा॒गिन॑ꣳ स॒न्तम॑थाभा॒गं चि॑कीर्षति।
 अभा॒गम॑ग्ने तं कुरु॑ माम॑ग्ने भा॒गिन॑ कुरु॥८॥